

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

כרשת פנחס | גיליון 36 | י"ט תמוז תשפ"ג

סעודה ראשונה

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי"

דוקא פינחס זכר את ההלכה של הבעל ארמית קנאין פוגעין בו כי משם היה שורש נשמתו

ומשם יונק את כל כוחו, לכן כל אדם יש לו קרבה בנפש לסוג של מצוה או לדבר בתורה שממש שורש נשמתו. מתי שרואים צדיק שמקפיד במצוה מסוימת סימן ששורש נשמתו מאותה מצוה. וכמו שמסופר על הרב מרא" פשיץ שהיה מקפיד מאוד במצוות סוכה ומדבר על מצוה זו והיו אומרים ששורש נשמתו ממצוות סוכה בתורה. צדיקים אחרים היו מקפידים בנרות חנוכה ובנרות שבת והיו אומרים ששורש נשמתם זה מנר או אור שבתורה הקדושה. וכך גם הגמרא אומרת (שבת קיח:): שהיו שואלים חכמים אחד את השני אבוך במאי זהיר טפי? כביכול השורש שלך בגלגול הקודם לאיזו מצוה היה קשור יותר?

וכך כתוב (תהלים קיט, צג) "לעולם לא אֶשְׁכַח פְּקוּדֶיךָ כִּי בָם חִיֵּיתֵנִי" אומר דוד המלך את המצוות והפקודים שלך הקב"ה, אני לא אשכח ובעיקר אם זו מצוה שהיא שורש הנשמה של האדם ומחייה אותו, לא ישכח ממצוה אחרת.

על פי זה אפשר לבאר, שורש נשמתו של פינחס היה מאותן מצוות ועניינים שקשורים לארמית שקנאין פוגעים בו וכך אפשר לומר ב'ועל ארמית פ'וגעין זה פינחס ב'ן אלעזר. לכן משום שמעניין זה שורש נשמתו של פינחס, הוא זכר את אותה הלכה שנתעלמה ממשו יותר והיה לו הכוח לעמוד בזה ולהציל את בני ישראל וזכה לברית כהונת עולם על המסירות נפש שלו.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי. לכן אמר הנבי נתן לו את בריתי שלום. והיתה לו ולזרעו אחריו ברית קהנת עולם". צריך להבין מה היה עומק העניין בין משה רבנו לפינחס?

הגמרא מספרת (סנהדרין פב.) שזמרי בן סלוא נשיא שבט בישראל לקח גויה מדיינית ומביא אותה בפני כל עם ישראל ליד משה רבנו ושואל אותו אם היא מותרת לו או אסורה, אם משה יאמר שהיא מותרת טוב ואם יאמר אסורה אז מי התיר למשה רבנו את ציפורה שהיא בתו של יתרו, באותה שעה נשתכחה הלכה ממשו רבנו. עמד פינחס בן אלעזר הכהן ואמר למשה רבנו, לא כך למדתני כשירדת מהר סיני שהבעל כותית קנאין פוגעין בו, אמר לו משה תמשך ותעשה מה שלמדת. לקח פינחס את הרומח והלך והרג את זמרי ואת המדיינית. והגמרא מונה את כל הניסים שנעשו לו דברים מעל הטבע ומשם זכה פינחס לברית כהונת עולם ולכל הדברים הקדושים.

צריך להקשות קושיה חזקה ביותר איך משה רבנו שוכח דבר מהתורה הקדושה, משה רבנו שהוריד לעם ישראל את התורה איך נשתכחה ממנו הלכה ועוד הלכה כ"כ חשובה?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, רבנו האר"י הקדוש אומר מתי שמגביהים את הספר תורה בבית הכנסת כל אדם ישתדל לראות את האות שלו בספר. לכל אדם יש אות בתורה הקדושה ואם אדם זוכה לראות את האות שלו בהגבהת ספר תורה זה עושה תיקון גדול לנשמה שלו. ידוע שישראל"ל זה יש שיששים ר"בוא א'ותיות ל'תורה ולכל יהודי יש שורש באחת האותיות של התורה, זה מה שביקש דוד המלך מהקב"ה אחרי שכולם אמרו שהוא גר ודוד אמר "עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְרָאוּ שְׁנָאֵי וַיְבָשׂוּ" (תהלים פו, יז) תראה לכולם את האות שלי שיראו שאני לא גר שהחלק שלי בתורה הוא לא מהתנים כמו שרבי עקיבא היה דורש על כל תג ותג בשביל הגרים, אלא שיש לי אות בספר תורה ומשם החלק שלי בעם ישראל.

"אות הוא לעלם" (שמות לא, יז) לכל אדם יש לו אות שהיא שורש נשמתו

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הרי"ף

אדם צריך להיות חזק בנפש שלו, מתי שאתה בזמן השפל ביותר, הנמוך ביותר, הקשה ביותר - אל תתייאש, "גם זה יעבור". מתי שאתה במצב הטוב ביותר, השמח ביותר, הגדול ביותר - תדע "גם זה יעבור". לכן אדם צריך להיות רק דבוק בדרך אחת, ישר בדרך אחת, בדרך של התורה ושל המצוות. דרך של התורה ושל המצוות זה הדבר היציב ביותר, הלמעלה יורד, הלמטה עולה, אבל היציבות של התורה הקדושה ושל המצוות ושל עבודת השם ודבקות בהקב"ה זה מה שנשאר.

עכשיו בין המצרים, זמנים עצובים, זמנים קשים, זמנים לא נוחים - תדבק בהשם. "גם זה יעבור", ברגע שאדם דבק בהקב"ה כל מצב שאדם נמצא בו גם הוא עובר.

רוצה להינצל מפחדים?

"כתב הבעל שם טוב זיע"א עצה שלא יפחד האדם בשנתו לומר מאמר אחד מתיקוני הזוהר קודם שנתו" (כתר שם טוב)

להצטרפות ללימוד הזוהר היומי העולמי
 לימוד הזוהר היומי שאורך 5 דקות, מונה 5 עמודים שיתקבלו אצלכם בשתי דרכים לפי בחירתכם.
 1. דרך התחברות לקבוצת ווצאפ ייעודית. 2. דרך אפליקצייה ייעודית לרישום ובחירת אופן הלימוד היבנסו לאחר Limudzohar.co.il
 לחלופין, פנו אלינו בווצאפ שמתפרו 053-5305200

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתו"
פינחס בא לתקן את נדב ואביהוא ולכן ראה את חטא זמרי בן סלוא.

צריך לדעת יסוד גדול, אדם שרואה דבר שלילי סימן שגם אצלו יש דבר שלילי. אדם שאומר פלוני גנב או שאומר על פלוני שהוא שקרן, סימן שהוא לא מושלם ולא בדרגה המושלמת, כי אדם צדיק וקדוש בעל מידות רמות לא רואה רע ודברים שליליים אצל השני. יהודי חילל שבת והדליק אור, אדם שהוא צדיק בכלל לא רואה שהוא חילל שבת. יהודי גנב, אדם שהוא צדיק הוא בכלל לא רואה שהוא גנב, אדם שהוא צדיק לא רואה רע.

אדם מתחיל לראות את הרע אצל החבר שלו מתי שהוא נמצא בירידה. הוא רואה את החבר שלו שגנב, שיקר, חילל שבת פתאום הוא רואה את הכל שלילי. מתי שהאדם נמצא במקום גבוה הוא לא רואה רע וכך יש סיפורים על צדיקים גדולים שהראו להם אדם שהדליק אור בשבת, אמרו שרואים חושך, לא רואים אור, הם לא ראו את הרע שהשני עשה.

זו הייתה הטענה בפרשת השבוע על פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, זמרי בן סלוא שהיה נשיא של שבט שמעון שהיה צדיק ומיוצא מצרים מעל מאתיים וחמישים שנה, הלך וחסא עם האישה המדיינית ומשה רבנו לא ראה את זה. פינחס ראה את זמרי חוטא עם המדיינית ובעל אותה בפני כל עם ישראל, אמר פינחס למשה שהוא לימד אותם כשירד מהר סיני שהבעל ארמית קנאין פוגעין בו, והנה זמרי בועל ארמית אבל משה רבנו שהיה קדוש וטהור לא ראה את זה, לא ראה כלום שלילי.

מיד קמו כל ליצני הדור ואמרו שפינחס לא צדיק כי הוא ראה את זה, משה רבנו בקדושה וטהרה לא ראה את זה ופינחס כן ראה לכן הוא לא טוב, כמו שהגמרא אומרת (סנהדרין פב): ראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל, שפינחס במעלה לא טובה ולא גדולה. לכן באה התורה ואומרת "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" לתקן ולה" גיד שפינחס היה צדיק, והוא ראה את זה כי פינחס הוא הבן של אלעזר וגם בן אהרן הכהן שנתעברו בפינחס נשמותיהם של נדב ואביהוא שהיו בניו של אהרן. אם כך פינחס בן אלעזר הוא נכד של אהרן וגם בן שלו כי התעברו בו שתי הנשמות של נדב ואביהוא.

פינחס זכה שהיה לו את הכוח לראות את חטא זמרי בן סלוא, לא בגלל שח"ו היה פסול או בדרגה נמוכה אלא משום שבא לתקן את בני אהרן נדב ואביהוא שחטאו והקריבו אש זרה, שהורו הלכה לפני משה ואהרן והיו חייבים מיתה. פינחס כדי לתקן את נדב ואביהוא שהורו הלכה בפני משה, בא ליד משה ושאל הלכה על אדם שבועל ארמית וההלכה היא שקנאין פוגעין בו ולא צריך לשמוע לרב אלא לקום ולהרוג אותו, לכן הוא ראה את חטאו של זמרי בן סלוא ומשה לא ראה.

כת רצון

יסוד גדול שצריך ללמוד בחיים, אם יש לאדם רצון גדול לעשות איזו מצוה משונה או איזהו דבר משונה, הוא צריך לדעת שאם רק במצוה הזו הוא מתחזק ולא מתחזק במצוות אחרות, זו עצת היצר הרע וצריך להתרחק מאותה מצוה, כי זו עבירה שמצופה במצוה. אדם צריך להרגיש חיזוק ודבקות בהשם ורחבי בכל הדברים ולא חיזוק נקודתי, רק אז יבין שזה רצון השם.

מתיקוני הזוהר

054-5330-422

ש"ת הדי"ף

שאלה:

כבוד הרב, רצינו לשאול אם כבוד הרב חושב שעדיף לנו לגור בשכונה של חרדים או בשכונה רגילה, לא דתיים?

תשובה:

יש בדבר הזה מכלול גדול של דברים על הדבר של המגורים איך טוב ומה טוב ואיפה טוב וכמה טוב ולמה טוב.

אנחנו חושבים שכל אדם לפני שלוקח החלטה בענין של מגורים ילך לעשות שאלת רב. אנחנו יודעים שמו"ר אבי שיח' ומרת אמי שתחי', מתי שעשו שאלת רב אצל ב"א מאיר, דבר ספציפי אצלם איפה לגור, אמר להם תגורו בשכונה חילונית והם הלכו לגור בשכונה חילונית. הם הלכו לשאול שאלת רב את רבי מאיר אבוחצירא איפה לגור האם לגור במקום חרדי או מקום חילוני, הוא אמר להם.

אז כל אדם יעשה שאלת רב לפני החלטה של מגורים. יעשה שאלת רב, יש לך רב, אתה שואל אותו, הרב יגיד לך החלטה. הרב יודע את הדברים של הנפש שלך להיות מושפע. תעשה שאלת רב, יש דברים שיותר טוב להם כך, יש דברים שיותר טוב להם אחרת.

"בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם"

התורה חסה על כבודו של זמרי בן סלוא בזכות הרהורי התשובה שפייחנס הכניס בו

ימים אלו הם זמן הילולת אור החיים הקדוש שהיה מהגדולים והקדושים שהיו בעם ישראל בכל הזמנים. ידוע שגדולי החסידות אומרים שמי שלומד אור החיים הקדוש זוכה לטהר ולזכך את הנפש שלו והלימוד בספר זה פותח לאדם אופקים חדשים בנפש וכמו שיש צינורות שנחסמים, כך הכוח של אור החיים הקדוש זה לפתוח את כל החסימות שנחסמו. יש בקדושה ובטהרה בלימוד של אור החיים הקדוש כוח גדול להשפיע, לזכך ולרומם את האדם ממקומות נמוכים למקומות גבוהים מאוד.

התורה הקדושה מספרת לנו כל מה שקרה עם זמרי בן סלוא שהיה ת"ח ונשיא שבט בעם ישראל, אחד המבוגרים בעם בזמן המדבר. אחרי כל מה שניסו לעשות בלק ובלעם, עומד זמרי בן סלוא ולוקח את הבת של בלק ומביא אותה בפני כל עם ישראל בזמן שחטא איתה בשעת מעשה ממש, לפני משה רבנו ושואל אותו האם היא מותרת לו או אסורה לו, משה רבנו שתק ולא דיבר.

עד שבא פינחס ושאל את משה האם לא כך לימד אותם כשירד מהר סיני שכל הבעל ארמית קנאין פוגעין בו, משה רבנו אמר לו מכיוון שאתה אמרת את ההלכה, אתה תבצע את זה. לקח פינחס את הרומח ודקר את שניהם כשהם מחוברים והרים אותם כך בכל מחנה ישראל. ואומרים רבותינו הקדושים שנעשו לפינחס ניסים גדולים שלא נהרג על ידי שבט שמעון, שבטו של זמרי. שזמרי עצמו לא הרג את פינחס מדין הבא להרגך השכם להורגו, שגם זמרי לא מת כשהיה עם הרומח בו עד שפינחס הסתובב איתם בכל המחנה והניח אותם על הקרקע ואז מתו.

והתורה הקדושה מתי שמספרת לנו על כל המעשה הזה, לא מזכירה את השם של זמרי בן סלוא אלא רק אומרת "וְהָיָה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיִּקְרַב אֶל אֶחָיו אֶת הַמִּדְּבָרִית לְעֵינֵי מֹשֶׁה" ואחרי כן התורה חוזרת ואומרת את השם שלו "וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת הַמִּדְּבָרִית זָמְרִי בֶן סְלוּא נָשִׂיא בֵּית אֶבְרָם לְשִׁמְעוֹנִי".

אם כך אומר אור החיים הקדוש ומקשה אם חפץ ה' לגלות המוכים היה לו להזכירם בשעת מעשה.. ואם תורה כסתה עליהם כדרך שכסתה על המקושש בשבת למה נמלך להזכיר שמם. שואל אור החיים הקדוש, בשעת המעשה כשהתורה מספרת מה שקרה למה היא לא אומרת את השם של הנשיא ורק אח"כ אומרת ששם הנשיא זה זמרי בן סלוא, כי אם התורה חסה ולא רוצה לומר את השם של הנשיא בהתחלה כמו עם המקושש שהתורה לא הזכירה את עניין המקושש ורק אח"כ רבי עקיבא (שבת צו:) אמר שזה צלפחד, אז למה בסוף התורה כן פרסמה את שמו ואם התורה כן רוצה לפרסם את שמו למה לא פרסמה את שמו בתחילת הסיפור?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר כך, זמרי בן סלוא היה נשיא גדול בעם ישראל הוא טעה וחטא. פינחס התנהג בקדושה גדולה וברוממות הנפש עצומה ועשה מעשה לא פשוט לקום ולהרוג נשיא שבט בישראל, מעשה של סכנה גדולה ומה יגידו כל עם ישראל האם יהרגו אותו או לא וגם ההלכה הזו נתעלמה ממשה רבנו, זמן קשה מאוד בעם ישראל.

בזמן זה פינחס נדבק בקב"ה דבקות עצומה ביותר והלך ודקר ברומח את

זמרי והמדינית. והתורה אומרת "בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם" פינחס היה בקדושה וצדקות כ"כ גדולים בשעת המעשה שהכניס גם בתוך זמרי בן סלוא הרהורי תשובה. זמרי יכל להתנגד ולהגן על עצמו, לצעוק לכל השבט שלו שיעזרו לו ויגנו עליו. אבל "בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם" הקדושה והקנאה של פינחס נכנסה בתוכו בזמרי, פינחס הכניס בזמרי אהבת השם ויראת שמיים עצומה ואז זמרי נכנע ושתק, לא התנגד וקיבל את הדין באהבה, את המיתה המשונה הזו בתור כפרת עוונות ותיקון עבורו.

וכך מתורצת הקושיה של אור החיים הקדוש, התורה חסה עליו בהתחלה כי עשה תשובה ולכן לא רצתה לבזות אותו ולהזכיר את שמו בתחילת הסיפור, אחרי כן התורה הזכירה את שמו שנדע במי מדובר. אבל מתי שזמרי נדקר ברומח הוא היה בחיים ויכל להתנגד, לצעוק לאנשים שיעזרו לו והוא לא עשה כלום ושתק כי נכנסה בו הקנאה של פינחס והוא עשה תשובה ולכן התורה חסה עליו

"הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם"

יעקב אבינו יזרז את אליהו הנביא לבשר את הגאולה ושמו של הקב"ה יהיה שלם

בפרשת השבוע ואים שהקב"ה מבטיח לפינחס "הַנְּנִי נָתַן לּוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" ובמילה שלום יש ו' קטיעא האות ו' חתוכה. מובא ברש"י (ויקרא כו, מב) בחמש מקומות בתנ"ך כתוב אליהו בלי ו' ובחמש מקומות בתנ"ך כתוב יעקב עם ו' ויעקב אבינו לקח את האות ו' מאליהו חמישה פעמים כפיקדון שיבוא לגאול את בניו מתי שיגיע זמן הגאולה ולא יתעכב.

ואומר האר"י הקדוש דבר מפחיד, שדוקא האות ו' היא קטיעא כי כתוב (זכריה יד, ט) "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד". שלעתיד לבוא שם השם לא יהיה י-ק-ו-ק אלא י-ה-ו-ה וזה ביום ההוא יהיה, לכן יש את הו' קטיעא במילה שלום שחתוכה ותהיה כמו האות ו'. ולכן גם "כִּי יָד עַל כֶּסֶף הָ" (שמות יז, טז) שכסאו של הקב"ה לא שלם בגלל האות ו'

אלפים נבר הצטרפו! ומה איתכם?

חפשו אותנו: ספר דברים

לקבלת הספר: 826*

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים

לגבי כיבוד הורים שנפטרו - ה"בן איש חי" אומר לתת לאנשים לברך בשמים, שאנשים מברכים: "בּוֹרָא עֲצֵי בְּשָׁמִים", "בּוֹרָא מִיְנֵי בְּשָׁמִים", "בּוֹרָא עֲשָׂבֵי בְּשָׁמִים". לתת לאנשים לברך על בשמים זה עושה להורים בשמיים זכות גדולה, כך הבן איש חי אומר.

ה"בעל שם טוב"

עולם האיש הזה הוא איש לא טוב, אדם שחוטא, אדם שעושה עבירות, אם יהיה לו כוח כזה, מה שהוא מבקש יתנו לו, הוא יבקש דברים רעים, יבקש דברים לא טובים, הוא יגרום חורבן גדול בעולם, זה לא טוב.

אמר להם הבעל שם טוב שהקב"ה פסק בסוף להלכה, יתנו לו כל מה שיבקש, אבל יתנו לו שיפול לשכרות, שכל הזמן ישתה ויפול לשכרות. אם כך אותו אדם אחרי רגע התחיל לשתות, התדרדר לשכרות, נהיה שיכור גדול. כל היום רק שותה ושותה ונופל בשתיה שלו.

ומאז אותו אדם מה היה מבקש, לא כסף, לא זהב, לא כלום. היה כל הבקשה שלו מהקב"ה, ריבונו של עולם תתן לי יין לשתות ואז כל הזמן הוא מבקש יין ועוד יין וכל החיים שלו היו מסובבים סביב היין. למה, כי אם זה לא היה סביב היין, האדם הזה עם הפה שלו היה מסוכן, היה יכול לבקש דברים מסוכנים, דברים חמורים, דברים שלא טובים. אבל הקב"ה גם הבטיח מצד שני שיענו לו את הכל, אז זה היה פשרה בשמיים, יתנו לו את הכל אבל הכל יהיה סביב היין שהוא רוצה לשתות, היין שהוא רגיל לשתות.

לכן אמר הבעל שם טוב, רק הוא יכול היה לבטל את הגזירה, בפה שלו הוא יכול היה להתפלל ולבטל את הגזירה ולכן שלחתי אתכם אליו שהוא יתפלל והוא יבטל את הגזירה.

מסופר על ה"בעל שם טוב" שהיה בזמן שלו גזירה קשה, שהיה צריך להיות מהשמיים גזירה קשה ביותר על עם ישראל. הבעל שם טוב קרא לתלמידי דים שלו ואמר להם תלכו מהר לרחוב, למקום פלוני אלמוני בעיר פלונית אלמונית, יש שמה אדם, תבקשו ממנו שיברך ויתפלל שניצל מכל הגזירה, שניצל מהדברים הקשים ביותר.

הלכו התלמידים של הבעל שם טוב לעיר הזאת, לרחוב, חיפשו עד שהגיעו לבית שהבעל שם טוב אמר להם להגיע לשם. הגיעו לבית הזה, נכנסים לבית ורואים אדם שיכור, יושב עם יין, שיכור מוחלט, אי אפשר לדבר אותו.

התקרבו, ניסו לעורר אותו, אמרו התלמידים בינם לבין עצמם הרב שלח אותנו, הבעל שם טוב, קודש קודשים, שלח אותנו לפה. לאן שלח אותנו, למקום של שיכורים. איך יכול להושיע את עם ישראל, גזירה כל כך קשה כמו שהבעל שם טוב אמר, איך אדם שיכור יכול להושיע אותנו מהגזירה הקשה הזאת, איך אפשר לומר שהוא יושיע אותנו.

באו, ניסו לעורר אותו, חיכו שעה ועוד שעה, הוא היה ישן כולו בתוך קיאו, בתוך היין, עד שהצליחו להעיר אותו הוא התעורר מהיין שלו. אמרו לו, תברך אותנו, תתפלל על עם ישראל. אמר להם האדם הזה, תניחו אותי, תתנו לי לחיות בשקט, אל תפריעו לי, אל תאמרו לי כלום, דחה אותם.

עמדו בתוקף גדול, עמדו והקשו והפצירו בעדו עד שהוא הסכים, הוא אמר, מה אתם רוצים. אמרו לו, תתפלל שך וכך, תהיה גזירה כך וכך וכך, עמד, התפלל וחזרו לבעל שם טוב התבטלה הגזירה.

באו התלמידים של הבעל שם טוב לבעל שם טוב ואמרו לו, רבי האיש הזה שיכור, מה שלחת אותנו לאדם שיכור, מה הוא יכול להועיל לנו. מה הוא יכול לעזור לנו, מה הוא יכול לעשות לנו אדם שיכור.

אמר להם הבעל שם טוב, אספר לכם מי האדם הזה ומה האדם הזה. אמר להם הבעל שם טוב, האדם הזה היה סוחר גדול, היה לו הרבה עסקים, היה לו הרבה מסחר, היה לו הרבה פרנסה והאדם הזה יום אחד החליט למכור את כל מה שיש לו, לקחת את הכל בכסף מזומן וללכת כמה חודשים או שנה לחטוא את כל החטאים שיש, לחטוא בעריות, לחטוא במעשים לא טובים, לעשות את כל הרע שיש בעולם. מכר את כל הנכסים שלו, מכר את כל מה שיש לו, לא השאיר כלום והלך עם כל הכסף לעשות עבירות.

בדרך שהוא הולך פתאום הוא שומע קול של בכי, הוא אמר, אני אכנס לראות מה הבכי הזה, אני אכנס לראות מה הצער הזה. הוא נכנס, הוא רואה גוף של אדם זרוק על הריצפה, אשתו יושבת לידו ושבעה ילדים בו כים, האבא מת, האשה ליד והילדים ליד. אמר להם, מה הבכי הגדול, נפטר האבא אבל מה היללות הקשות האלו. אמרה האלמנה, בעלי נפטר אין לי כסף לקבור אותו, איך אני אפרנס את הילדים, מה אני אעשה עם המשפחה. בכי גדול, צער גדול שאין כדוגמתו.

מה עשה אותו אדם, נכמרו רחמיו, לקח את כל הכסף שהיה לו, מה שעבד כל החיים ונתן לאלמנה הזאת ואמר לה, הנה תקחי תעשה מה שאת רוצה. יש לך פרנסה לכל החיים לקבור את בעלך, פרנסה לילדים שלך, לחתן את הילדים, לחיות כל החיים, סכום עצום ביותר.

אמר הבעל שם טוב באותו רגע היה רעש גדול מאד בשמיים, השמיים הזדעזעו ממה שעשה אותו אדם ובשמיים הקב"ה אמר, פסק בבית דין של מעלה, מה שיבקש אותו אדם בחיים תתנו לו, כל מה שיאמר בפיו תתנו לו. הוא עשה מעשה כל כך גדול, מה שיאמר בפה שלו, מהר יענו לו מהשמים, כל מה שיבקש, כל מה שיאמר, כל מה שיוציא מפיו, מיד לתת לאותו אדם.

אמר הבעל שם טוב, מיד ירדו מלאכי השרת ואמרו להקב"ה, ריבונו של

קריאת קודש

לאוד מנצח הרפואי של האדמו"ר
רבי **אשיהו פינטו** שליט"א

שאמוד לעבוד בשבוע הקרוב טיפול רפואי ארוך ומורכב
נקראים בזה כל איש ישראל אנשים נשים וטף לקבל על
עצמם חיווק רוחני, ולהעתיק בתפילה לרפואת האדמו"ר

רבי **אשיהו יוסף** בן זרי
לרפואה שלמה

וזן א-ל כבוד לא ימאס תפילת רבים

ספר דברים

בר יחזאן יסוד עולם